

Oron på besök

av Micael Nilsson

Ibland i Känslans gästberså
får Tanken Oron på besök.
Där samtalar de lärde två
om nutid, framtid, i försök
att livets gåta rätt förstå.

Där bjuder Oron upp till dans
till tonerna från Tvivlets luta.
Men Tro och Hopp och Vett och Sans
de ropar till Förståndet: - Sluta,
den vägen leder ingenstans.

Vishet är en gammal man
ej lika snabb som unge Fruktan.
Han talar som han bara kan;
- Nu, vänner, lyssna till min tuktan;
är Oros vänskap då så sann?

Han är en märklig predikant
med tyst passion och eld i blick
som fångar sin publik sådant
att ingen såg att Oro gick,
för alla såg att det var sant;

att korset på en sorgsen höjd
för alltid har förändrat allt.
Att den som gick där tyngd och böjd
av bördor fler än tusenfalt
nu ropa kan av himmelsk fröjd!

Så skrider skaran in till bön.
Man samlar sig till aftonsång.
En orm kröp genom lustgård grön
men jagats bort, så än en gång;
nu råder åter vila skön.